

Előregyártás — új módszerekkel

Több mint tíz esztendeje már, hogy a Minőségi Cipőgyár szegedi üzemében technológiát váltottak; áttértek — egyelőre csak a szandálknál — az előregyártásra. Ez volt az a kivételes eset, amikor a sablon jelentette az újat; ugyanis a „sablon” szerint előzőleg méretre vágott talpat ragasztották a cipőre, s így nem a ragasztást követően kellett pontosítani, igazítani a méretet. Haladósabb, termelékenyebb volt az új eljárás, s később az úgynevezett pumps cipőknél is bevált.

Tavaly olyan előregyártó importgépet fogtak munkára a cipőgyáriak, amely már egyszerre négy talpat képes megdolgozni, s egy-egy mun-

kás 1800—2000 párat is elkészíthet vele egy műszak alatt. Egy nemrég bevezetett újítással a talpszélek festését is meggyorsították: egyszerre 40—45 párat festenek, lakkozhatnak.

A munkapad mellett töprengve egy-egy miérten, néha az derül ki, hogy a beidegzett, megszokott műveleteknek épp a fordítottja gazdaságosabb. Ezt tanúsítja a két hónappal ezelőtt bevezetett úgynevezett előregyártott kikészítés. A cipőt most már nem veszik le a kaptafáról, mikor a lemosás, vasalás, javítás, fényezés következik, hanem ezen a biztos belső támasztagon végzik el a további műveleteket is. Az eredmény:

a bőr nem deformálódhat —, ahogyan ez a nedvesség hatására nem egyszer előfordult — formatartó, szaknyelven szólva „kaptafahű” lesz a cipő. Másik haszon, hogy ez a szintén újításból született gyártási eljárás termelékenyebb a korábbiaknál, s munkáskezeket is felszabadít.

Eddig csak a műanyagtalpaknál — 80—85 százalékban — ilyen gyártanak a szegediek — alkalmazták az előregyártást. (Ezt az úttörő tevékenységüket egyébként más cipőgyárak is figyelemmel kísérték, követték.) Most a bőrtalpak esetében is megpróbálkoznak a bevezetésével.

Új szőlők és gyümölcsösök a szegedi tájban

Tovább folytatjuk a telepítéseket

3

A szegedi járásban nagyon szép, összefüggő, zárt ültetvények is találhatóak már ott, ahol a jó gazda gondosságával kezelik a területet. Példakép lehet a pusztamérgesi Rizling, vagy a balástyai Móra Ferenc Tsz közössége, de találunk figyelemreméltó látványt a szatymazi Béke Tsz-ben is. A tsz csoportok közül különösen az ástóthalmi Petőfi Tszcs eredményei méltók a figyelemre. Helyesnek tartanánk, ha az illetékes tanácsai szervek kezdeményezésére ezekben a gazdaságokban már a közeljövőben szakmai bemutatókat, tapasztalatcsere találkozókat rendeznének.

Nagyobb körültekintéssel

Eddig több olyan problémára igyekeztünk rávilágítani, melyek nagy része máris megoldható. A hiányosságok, a telepítési feladatok gyors végrehajtása közben keletkeztek elhárításukhoz azonban rendelkezésre állnak a szükséges eszközök. Okulva a hibákból a jövőben sokkal nagyobb körültekintéssel kell folytatnunk a munkát.

Az MSZMP Csongrád megyei párttervezete is feladatként állította elének a homokterületek hasznosítása keretében a szőlő- és gyümölcsstermesztés további területi fejlesztését. Igaz, lassúbb ütemben ugyan, de a telepítéseket a következő években is folytatjuk. Elsősorban a hiányzó járulékos beruházásokat kell most szorgalmaznunk. Járásunkban 1970-ig — a harmadik ötéves terv során — 1144 kataszteri hold gyümölcsös és 320 kataszteri hold szőlő telepítését kell megvalósítanunk. A következő telepítési munkák amennyire csak lehet, javítanunk kell a korábban már zavart rossz fajtaanyagokat. A szaporító anyag — különösen a legpiacosabb csemegeszőlő oltványokból

— még mindig kevés. Ezért azt ajánljuk, hogy az érdekeltek közösen — létesítsenek oltványszaporító telepeket.

A nagyüzemi szőlő- és gyümölcsstermesztés megalapozásához a Szőlő-Gyümölcsültetvény-tervező Vállalat szakemberei is értékes segítséget nyújtottak. E segítségre a jövőben is számítunk. Fontos, hogy e szakmai segítséget igénybe is vegyék a termelőszoftverkezetek.

Az anyagi érdekeltség helyes alkalmazása

Helyesnek tartanánk azt is, ha megfelelő gépi művelés, gépesítettségi színvonal biztosítása érdekében részletes felmérést végeznének a gazdaságok. Tisztán láthatnánk a felmerülő erőes munkagép igényeket, másrészt a már rendelkezésre álló gépek az ültetvényekben nyernének alkalmazást. Határozni kellene abban is, hogy az ültetvények telepítésére, ápolására biztosított beruházási hitelt a tsz-ek ne használhassák fel más üzemi célokra. Pénzügyi szerveink részéről ilyen vonatkozásban szigorítani kell az ellenőrzést. Fontos dolog az is, hogy az ültetvényekben dolgozók a jövőben ne csupán a mennyiségi teljesítmények után kapják, hanem jusson kifejezésre anyagiakban a jobb minőség is. Például a jó minőségi munka biztosítása érdekében célprémiumot lehetne biztosítani. Így érvényesülhetne a nagyobb anyagi érdekeltség húzóereje.

Számos gazdaság küszködik átmenetileg a szőlő- és gyümölcsstermesztésben munkaerőhiánnyal. Eppen ezekben a gazdaságokban a leggyengébbek az ültetvények. Nem találunk kivételt a valót abban, ha ezek a gaz-

daságok ültetvényeiket hosszabb időre — ha más megoldás nincs — részes alapon, családi művelésre adják. Így a családtagok munkaerőjét, szabadidejét is a szőlőművelés javítására fordíthatjuk.

Nagyobb gondot kell fordítani a jövőben a szakmunkásképzés fejlesztésére. Sokkal több jól képzett szőlő-gyümölcsstermesztő növényvédelmi szakmunkásra lenne szükségünk. Számos helyen a szakmunkáshiányra vezethető vissza az ápolási munkák elmaradozása, s ha még volna is munkaerő, hiányzik a kellő szakértelem. A stabil szakmunkásgárda kinevelése érdekében nem sajnálhatjuk az anyagi áldozatokat sem. A szőlő-gyümölcsstermesztő szakmunkás részesüljön nagyobb jövedelemben, mint azok, akik nem rendelkeznek képesítéssel. Csak így számíthatunk arra, hogy a fiatalok közül is mind többen elsajátítsák ezt a szép mesterséget, élet-hivatásuknak tekintik a szőlőművelést, borászatot és a gyümölcsstermesztést. Vezető szakemberek dolgában sem állunk valami jól. A mostani helyzet javítása érdekében az is elképzelhető, hogy három-négy kisebb ültetvényekkel bíró tsz alkalmazzon egy speciális egyetemi, vagy főiskolai végzettségű szakembert.

A jövő része

Nagyüzemi szőlő- és gyümölcsstermesztésünk ügye korántsem gazdasági ügy csupán, hanem elsősorban fontos politikai kérdés is. Éppen ezért a községi párt- és tanácsai szervek is kísérjék fokozottabb figyelemmel az ültetvények sorsát. A községi tanácsok és a különféle szakigazgatási szervek hívják fel a figyelmet a legjobb módszerekre, szerveznek szakmai tanácskozásokat. Ezek is hatékonyan segíthetik elő a művelési, termelési színvonal növekedését.

Az üzemi pártszervezetek is vállaljanak nagyobb részt e fontos munkából. Hiszen ültetvényeink jövője szoros összefüggésben áll mindennél a közösség jövőjével, sorsával.

CSIZMÁS SÁNDOR

Rászorultak-e a „mellékkereset“-re?

A rendőrségi hírekben szinte hetenként és ismétlődően szerepelnek lapunkban is devizagazdálkodást sértő bűnügyek, amelyek legtöbbször üzérkedéssel párosulnak. Az ilyen ügyek indítéka a kapzsiság, a kispolgári nyereszkeség; munka nélküli illetéktelen haszonszerzés a vám- és pénzügyorsági kijátszásával — a szocialista állam rovására. A vám alól kivont külföldi árukért kifizetett magyar forint szintén fekete úton „vándorol ki” az országból. Nem lehetünk közömbösebbek a devizagazdálkodást sértő „kis ügyletek” lebonyolítóival szemben. Sok kicsi sokra megy!

kerestünk havonta. Csak ketten vagyunk és megvan mindenkünk. Ez a nyereszkesedés rosszul fiadott. De mondja csak — kérdezte, mint aki az előbb csak elszólt a magától —, ha nem álltam volna szóba magával, akkor most mit írna rólam?

Ügyét eléggé részletesen ismerem és anyagi körülményeit is: a rendőrség tájékoztatása alapján. Elég lett volna, ha csak beköszönök magukhoz és egy pillantást vetek a lakásukra. Az eredmény ugyanaz lett volna, mint amit szóval is elismert: mit szorultak rá a „könnyű” pénzre.

Fogni rajta valamit

Bakró Andrásné Szeged, Csongrádi sugárút 19. szám alatti lakos is a Marx téri piacon üzletelt. Külföldiek-től 6 orkánkabátot vásárolt, darabonként 350 forintért, s azon melegében pár lépéssel arrébb 400 forintért adta darabját.

— Máskor is csinált már ilyet? — kérdeztem az alig húszéves Bakrónét a lakásán, amely egyetlen helyiségből áll. A szoba berendezése nagyon is egyszerű, de tiszta.

— Úgy gondoltam, hogy egy-egy orkánkabát eladásából fogok egy kis pénzt, mert a férjem éppen akkor nem dolgozott. Dehogyan is csinálnék én ilyet máskor — szabadkozott. — Sose voltam még büntetve, ez az eset azonban nagyon megtanított.

Márta Józsefné Tápé, József Attila utca 60. szám alatti lakosnál alkalmi külföldi ismerősei hagytak 14 szivacsosztómót, 12 szivacs mellényt, két kardigánt, orkánkabátot, fonalat, 12 ezer forint ellenében. A vám alá eső árukat Mártaék házából vitték el a közeli ismerősök. Amikor Márta német kerestem, csak 72 éves anyósáa volt odahaza.

— Még mindig az az ügy a kosztümökkel? — kérdezte. — Hogy rávesztett erre az én menyem! Nem tudta ő, hogy törvényellenesen cselekszik, azt hitte, csak szivességet tesz az ismerőseinek. Higgye el, én megértem a 72 évet de még nem tudom hogy merre nyílik a törvényszék ajtaja. A menyememet se világosította fel senki: hogy ezt nem szabad.

Mártáékknak van televíziójuk, rádiójuk, naponta jár újság a hához. Nehéz elhinni, hogy ennyire tájékozatlan lett volna, hiszen hasonló ügyekről hallhatott,

olvashatott. Különben is: a törvény nem tudása senkit sem mentesít a bűncselekmény következményeitől.

Kiparancsolni a csencselőket

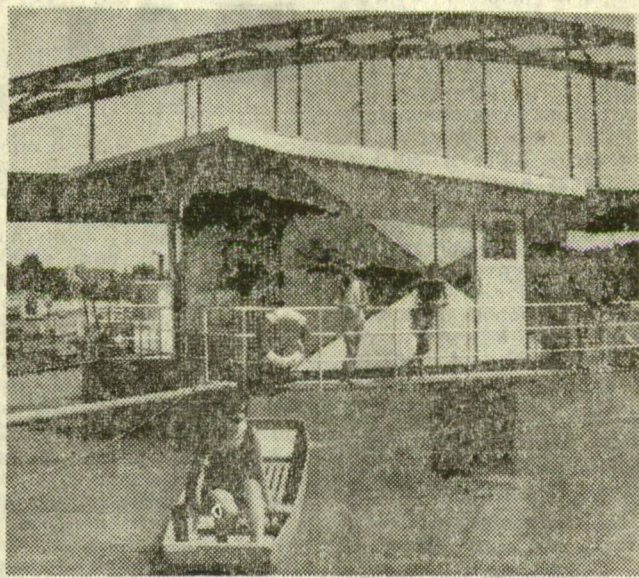
Mártáné a Tiszatáj Tsz kertészetében dolgozik, férje a Hídepítő Vállalatnál, nagyfia egy szegedi üzemben; kisebbik lánya középiskolás, a nagyobbik férjnél van. A ház fele az övéké, másik fele az anyósáé. Külön kétszobás lakásuk berendezése olyan, hogy azt bárki szívesen magáénak vallhatná. Szűkös anyagi helyzetről tehát itt sem beszélhetünk.

Közben hazajött férje, Márta József, aki, amikor az eset történt, üdülőn volt. A feleségét nem tudta lebeszélni, figyelmeztetni, az alkalmi ismerősöket pedig kiparancsolni a házból.

— Nekem az a véleményem — mondotta Márta József —, hogy csak a becsületes munkának van haszna, értéke. Csak az ad nyugalmat a családnak. Még most sem értem, hogy a feleségem miként feledkezett meg erről. Hiszen mint látja, nem vagyunk rászorulva a seftelésre.

Lódi Ferenc

Úszó kempingház a Tiszán

Úszó, összkomfortos kempingházat avatott a Szőke Tisza szomszédságában tegnap, szombaton délelőtt a Fürdő és Hőforrás Vállalat. A Tiszán horgonyzó, hőszigetelt házacskában két szoba van. Berendezése: három varia heverő, asztal két fottallal, külön négy szék egy nagyobb asztallal. A két helyiséget szőnyeg borítja, az ablakokon — amelyek a városra és a vízre néznek — függöny. A felső és alsó ruhákhoz beépített szekrényt biztosítottak. A mosdóhelyiségben a cipőtartó. A köröskörül teraszos ház egy nagyobb előterében kapott helyet a napozó, ernyővel, asztallal és négy kertiszékkel. Bevezették a házba a vil-

lanyt és a magasnyomású vizet is.

A kempingházban kényelmesen üdülhet egy öttagú család áprilistól késő őszig. Kívánságra az úszóházat felvontatják a Marosra vagy kiköthető a Tisza bármely szakaszán. Az országban egyedülálló első úszó kempingház iránt máris nagy az érdeklődés. Az első „fecs-két” egyelőre az építőtől és kivitelező fürdővállalat adja ki a vendégeknek. Jövő ilyenkorra 15—20 ilyen úszóházat kíván építeni a fürdővállalat. A kezdeményezés kitűnő! Bárcsak több ilyen Tiszán horgonyzó kempingházat láthatnánk a város előtt máris.

A vállalat tekintélye

A legutóbb előfordult eseteket nézzük csak meg közelebbről. Elkövetők vajon rászorultak-e az üzérkedésből eredő haszonra? Patai Imre 31 éves, volt fürdőmester jól berendezett szobakonyhával lakásban lakik feleségével Szegeden, a Kossuth Lajos sugárút 67. szám alatt. Bűncselekménye nyomozásának befejeztével a rendőrség szabadlábra helyezte. Amikor kerestem, ott-hon találtam. Munkahelyéről — a Fürdő- és Hőforrás Vállalattól, ahol szerződéses alapon alkalmazták — elbocsátották, azaz nem újították meg a szerződését. A vállalat jogosan védte tekintélyét Pataival szemben. Elvégre jelentős a tétel: Patai 19 orkánkabátot, 50 darab szivacs fejkendőt, 10 darab szivacsosztómót, valamint 5 zsebrádiót vett át külföldiek-től értékesítésre. Mindezekért 20 ezer forintot adott át állítólagos megbízóinak.

— Nincs az a pénz — hajtogatta most Patai —, amiért ilyen ügyletbe bocsátkoznék. Két külföldi hagyta nálam az árut...

A vevők hajbakaptak

Amikkel aztán piacolt, méghozzá folytatódólagosan, három alkalommal is — vitem közbe.

— Hát ez tényleg így volt. Még össze is veszték, egymás kezéből rángatták ki az orkánkabátokat az alkalmi vevők — derült az eseten utólag is Patai. — Mindössze 1760 forintot kerestem a holmikon. Az áru egy részét elkobozták.

Rászorultak erre a pénzre? — Dehogyan, kérem — válaszolta. — Együtt a feleségemmel 2500 forint felett

A SZEGEDI NEMZETI SZÍNHÁZ IGAZGATÓSÁGA értesíti a Juhász Gyula bérlettel rendelkezőket, hogy a június 10-én elmaradt előadásuk 1967.

július 4-én lesz megtartva

Ezen a napon a Toscát mutatjuk be.

X. S. 135 180

GYORSPOSTA • GYORSPOSTA GYORSPOSTA • GYORSPOSTA

A cukor és a zsák

„Egyik újszegedi fűszerüzletben vettem a napokban tíz kilogramm cukrot — írja szerkesztőségünkhez küldött levelében Németh György, Újszeged, Tárogtató utca 21. szám alatti lakos. — A csomagoláshoz vittem egy vászonzsákot, amelynek súlya 15 dekagramm. A kereskedő a 10 kilogramm cukorba belemérte a zsák súlyát is. Kérdésemre, hogy ezt miért csinálja, azt válaszolta, hogy a zsák súlyát is bele kell mérni a cukorba. Valóban így kell ezt csinálni?”

Olvasónk kérdésével meg- san emelt kifogást. Azért kerestük a Szegedi mj. városi tanács kereskedelmi osztályának vezetőjét, Farsang Lászlónt, aki ezzel kapcsolatban a következőket mondta: — A kereskedő helytelenül járt el, a vásárló joga-

magával.

Víz a pincében

Több név aláírásával a Cserzy Mihály utca 30., 31/b és 31/c számú házak lakóitól kapott panaszlevelet szerkesztőségünk. A többi között írják: „1965 nyarán korszerűsítették a Cserzy Mihály utca úttestjét. A Teréz utcától a seprűgárig és a cipészszövetkezetig viszont áll a víz a házakban, hogyha esik az eső. A 30., 31/b és 31/c számú házak pincéjében azóta állandóan 10—15 centiméteres víz van, s emiatt a téli tüzelőt nem tudjuk elhelyezni.”

Glacies József, a III. kerületi tanács építési- és közlekedési csoportjának vezetője e problémával kapcsolatban azt válaszolta, hogy a korszerűsített úttest alatt megfelelő a csatornázás. Az úttestről semmiképpen sem juthat csapadék és esővíz a kérdéses házak pincéjébe. Ez a terület alacsony fekvésű, s a pincékben a talajvíz jött fel, amely különösen az idén igen magas volt.